

Odluka kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom”;

Pozivajući se na stav XI. 2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora da bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim,” u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podstavom (c) ovog stava) i “druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se **dalje** na član I:1. pomenutog Aneksa 10 koji se isključivo odnosi na promoviranje poštivanja ljudskih prava i povratka raseljenih osoba i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica i osiguravanju potpune i nediskriminirajuće implementacije imovinskih zakona BiH;

Uzimajući nadalje u obzir potrebu da se na cjelokupnoj teritoriji Bosne i Hercegovine, na najefikasniji i najpravičniji način provedu zakoni u vezi sa povratom imovine, te da se osigura usklađeno provođenje tih zakona u svakom entitetu;

Svjestan da entitetski dužnosnici nadležni za rješavanje izbjegličkih i stambenih pitanja nisu bili u mogućnosti da nakon višemjesečnih pregovora postignu dogovor o konkretnim odredbama neophodnim za gore spomenuti proces usklađivanja, te da je istekao rok koji su postavili entiteti na imovinskoj konferenciji u Tesliću, da se postigne potpuna harmonizacija do 15. novembra 2001. godine;

Konstatujući da je Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine zatražilo poduzimanje koraka od strane Ureda visokog predstavnika kako bi se uskladili entitetski zakoni koji regulišu povrat imovine u cilju zaštite osnovnih ljudskih prava i ubrzanja procesa povratka izbjeglica.

Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore navedeno, ovim donosim slijedeću odluku:

ODLUKA

kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana.

Dole navedeni Zakon će stupiti na snagu kao što je i navedeno

u članu 16. na privremenoj osnovi, dok Federalni Parlament ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućoj formi, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uslova.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRESTANKU PRIMJENE ZAKONA O PRIVREMENO NAPUŠTENIM NEKRETNINAMA U SVOJINI GRAĐANA

Član 1.

U članu 2. Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 29/98, 27/99, 43/99 i 37/01) u njegovom izmjenjenom i dopunjenom obliku (u daljem tekstu: Zakon), iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

"Nadležni organi iz stava 1. ovog člana rješavaju o pravima vlasnika da stupe u posjed njihovih nekretnina koje su proglašene privremeno, odnosno trajno napuštenim, i pravima privremenih korisnika napuštenih nekretnina."

Član 2.

U članu 6. iza riječi "Zakon o privremeno napuštenim nekretninama" dodaju se riječi "u svojini građana".

Član 3.

Član 7. mijenja se i glasi:

"Privremenom korisniku koji u skladu sa odredbama ovog zakona treba napustiti nekretninu i koji ima pravo na alternativni smještaj u skladu sa ovim zakonom, nadležna služba opštine u

roku koji je naveden u rješenju za njegovo iseljenje u skladu sa članom 12. ovog zakona, obezbijeduje alternativni smještaj u kantonu na čijoj je teritoriji imao posljednje boravište. Privremeni korisnik je dužan napustiti nekretninu u roku iz člana 12. ovog zakona.

U slučaju da nadležni organ na teritoriji na kojoj je privremeni korisnik imao posljednje boravište nema mogućnosti da obezbijedi alternativni smještaj, drugi nadležni organi, uključujući opštinske organe, društva i preduzeća u državnom vlasništvu, kao i kantonalni i federalni organi, dužni su u svrhu obezbjeđenja alternativnog smještaja u skladu sa ovim zakonom, staviti na raspolaganje drugi smještaj koji imaju.

Izuzetno, ukoliko su kuća ili stan privremenog korisnika u kojem je živio na dan 30. aprila 1991. godine neuseljivi ili useljivi, nadležni organ za obezbjeđenje alternativnog smještaja na pismeni zahtjev privremenog korisnika koji čeka na obnovu, odnosno ispražnjenje kuće ili stana kojeg je koristio na dan 30. aprila 1991. godine, je organ nadležan za stambena pitanja u opštini na čijoj se teritoriji nalazi kuća ili stan u kojoj je 30. aprila 1991. godine privremeni korisnik živio.

Nadležni organi za obezbjeđenje alternativnog smještaja nisu dužni da obezbijede alternativni smještaj osobi koja nekretninu koristi bez valjanog pravnog osnova, i obavezni su takvu osobu iseliti po službenoj dužnosti odmah, ili najkasnije u roku od 15 dana.

U slučaju kada sadašnji korisnik ostaje u nekretnini, sva pokretna imovina koju je u njoj zatekao mora biti vraćena vlasniku na njegov zahtjev.

Neispunjenje obaveze predviđene u stavu 1. ovog člana od

strane opštine, ni u kom slučaju neće dovesti do odgode prava vlasnika da stupi u posjed svoje nekretnine.”

Član 4.

Član 8. mijenja se i glasi:

“U smislu ovog zakona, standard za obezbjeđenje alternativnog smještaja je

jedna ili više prostorija, koje korisnika obezbjeđuju od elementarnih nepogoda i štite njegovo pokućstvo od oštećenja, sa najmanje 5 m² po osobi. Takav smještaj mogu činiti i poslovni prostor ili prostorije u sustanarstvu.”

Član 5.

U članu 12. stav 1. dodaje se rečenica koja glasi:

“Zahtjev će biti rješavan hronološkim redosljedom kojim je zahtjev primljen, ukoliko drugačije nije propisano zakonom.”

Stav 2. mijenja se i glasi:

“Rješenje iz stava 1. ovog člana kojim se udovoljava zahtjevu vlasnika nekretnine sadrži:

1. odluku o prestanku uprave opštine nad nekretninom sa danom namjeravanog povratka vlasnika;
2. odluku kojom se nekretnina vraća u posjed vlasniku;
3. odluku kojom prestaje pravo privremenog korisnika;

4. rok za iseljenje privremenog korisnika, odnosno lica koje nekretninu koristi bez valjanog pravnog osnova, odnosno rok za predaju zemljišta;
5. odluku o tome da li privremeni korisnik ima pravo na alternativni smještaj u skladu sa ovim zakonom;
6. izričito upozorenje da će protiv sadašnjeg korisnika biti pokrenut krivični
7. postupak ukoliko otuđi stvari iz nekretnine, odnosno nekretninu na drugi način oštetiti; i
8. izričito upozorenje da će sadašnji korisnik koji je višestruki korisnik biti kažnjen novčanom kaznom u skladu sa članom 17c. stav 3. ovog zakona.”

Sadašnji stavovi 3., 4. i 5. brišu se.

Član 6.

Iza člana 12. dodaje se novi član 12a. koji glasi:

“Član 12a.

“Rok za iseljenje iz nekretnine u skladu sa članom 12. stav 2. tačka 4. ovog zakona je 15 dana od dana dostavljanja rješenja. Privremeni korisnik nema pravo na alternativni smještaj u skladu sa članom 12. stav 2. tačka 5. ovog zakona osim ukoliko je sadašnji korisnik privremeni korisnik u skladu sa članom 6. ovog zakona, i:

1. nije višestruki korisnik kao što je definisano u članu 16. i 16a. ovog zakona; i
2. u periodu od 30. aprila 1991. do 4. aprila 1998. godine je napustio stan ili nekretninu koja se nalazi na

teritoriji Bosne i Hercegovine; i

a) stan ili nekretnina koju je napustio je useljena, a privremeni korisnik ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine je podnio zahtjev za povrat stana nadležnom upravnom organu, sudu ili Komisiji za imovinske zahtjeve izbjeglica i raseljenih lica (u daljem tekstu: Komisija) u skladu sa svim rokovima predviđenim zakonom, ili zahtjev za povrat nekretnine u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odredbe i čeka na donošenje rješenja, odnosno odluke po tom zahtjevu; ili

b) za napušteni stan ili nekretninu rješenje po zahtjevu za povrat, odnosno odluka Komisije je donesena, a privremeni korisnik ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odredbe, odnosno od dana sticanja zakonske mogućnosti na podnošenje zahtjeva, podnio zahtjev za izvršenje rješenja/odluke, zavisno koji datum je kasniji; ili

c) napušteni stan ili nekretnina su oštećeni ili uništeni, a privremeni korisnik ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine je podnio zahtjev za povratak i obnovu, ili čeka na pomoć za obnovu.

U slučaju kada sadašnji korisnik ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana, rok za iseljenje iz stana ne može biti duži od 90 dana od dana dostavljanja rješenja. Ukoliko privremeni korisnik prestane da ispunjava uslove iz ovog stava, a rješenje sa rokom od 90 dana je već doneseno, nadležni organ bez odlaganja, po službenoj dužnosti izdaje novo rješenje o iseljenju sa rokom za iseljenje od 15 dana od dana dostavljanja rješenja, kao i zaključak o izvršenju.

U izuzetnim okolnostima, rok iz stava 2. ovog člana može biti produžen do godinu dana ako opština koja je nadležna za obezbjeđivanje alternativnog smještaja u skladu sa članom 7. stav 1. ovog zakona pruži Federalnom ministarstvu prostornog uređenja i okoliša detaljnu dokumentaciju vezanu za svoje napore da osigura alternativni smještaj i nakon što Ministarstvo utvrdi da u opštini postoji dokumentovani nedostatak raspoloživog smještaja, uz saglasnost Visokog predstavnika.

Sadašnji korisnik je dužan dokazati da udovoljava svim uslovima za dodjelu alternativnog smještaja u skladu sa ovim zakonom, uključujući broj podnesenog zahtjeva za povrat, odnosno broj rješenja o povratu imovine u kojoj je živio 1991. godine. Ukoliko privremeni korisnik nije u mogućnosti da dokaže da ispunjava uslove, nadležni organ postupa u skladu sa Zakonom o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/98) u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja.

U slučaju vraćanja u posjed obradivog zemljišta, rok za njegovu predaju u smislu člana 12. stav 2. tačka 4. ovog zakona može se izuzetno produžiti do okončanja žetve."

Član 7.

U članu 13. stav 3. iza prve rečenice dodaje se tekst koji glasi:

"Ukoliko je žalbeni postupak pokrenut, nadležni organ zadržava kopije dokumentacije koja se odnosi na predmet, odnosno preduzima sve potrebne radnje da se osigura izvršnje rješenja bez obzira na pokretanje žalbenog postupka. Ukoliko o žalbi protiv rješenja kojim je udovoljeno zahtjevu nije odlučeno u roku utvrđenom u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, prvostepeno rješenje i pravo podnosioca zahtjeva na nekretninu se smatraju potvrđenim."

Iza stava 3. dodaje se novi stav 4. koji glasi:

“U slučaju kada je kantonalno ministarstvo nadležno za stambene poslove poništilo rješenje prvostepenog organa, poništenje se smatra djelimičnim u skladu sa članom 236. stav 3. Zakona o upravnom postupku i odnosi se samo na dio u kome se odlučuje o pravu sadašnjeg korisnika ukoliko ne postoji osnov i za poništenje odluke o pravu podnosioca zahtjeva. Ukoliko nadležni organ potvrdi pravo podnosioca zahtjeva na nekretninu, rok za iseljenje iz nekretnine u skladu sa članom 12. stav 2. tačka 4. ovog zakona teče od dana dostavljanja prvostepenog rješenja koje je djelimično poništeno.”

Član 8.

U članu 14. stav 1. riječi “za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica (Opšti okvirni mirovni sporazum, Aneks VII, u daljem tekstu: Komisija)” brišu se.

U stavu 2. riječ “Imovinska” briše se.

Član 9.

U članu 15. iza stava 2. dodaju se novi stavovi 3. i 4. koji glase:

“U slučaju kada zapisnik iz vremena kada je nekretnina napuštena ne postoji, nadležni organ vrši kontrolu nekretnine u vrijeme donošenja rješenja iz člana 12. ovog zakona. Nadležni organ je u skladu sa svojim ovlastima dužan zatražiti pokretanje krivičnog postupka protiv sadašnjeg korisnika koji prilikom dobrovoljnog, odnosno prinudnog iseljenja, nezakonito otuđi imovinu ili stvari iz nekretnine, odnosno koji nekretninu svjesno oštetiti. Nadležni organ je u rješenju dužan obavijestiti, odnosno upozoriti sadašnjeg korisnika o krivičnim sankcijama u skladu sa članom 12. stav 2. tačka 6. ovog zakona.

Nadležni organ u zapisniku navodi sve relevantne podatke, uključujući i podatke o stupanju u posjed nekretnine, ispražnjenju ili pečaćenju nekretnine, koje dostavlja na nadležnost drugim organima u skladu sa uputstvom federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša. Na ovaj način dostavljeni i primljeni podaci se unose, obrađuju, dostavljaju i koriste samo na način i u svrhu provedbe imovinskih zakona u skladu sa Dejtonskim mirovnim sporazumom.”

Član 10.

U članu 16. stav 4. mijenja se i glasi:

“Višestruki korisnik je, između ostalog, sadašnji korisnik koji koristi nekretninu i koji:

1. je nosilac stanarskog prava na ili koristi više od jednog stana; ili
2. ima kuću ili koristi stan, u slučajevima kada je kuća, odnosno stan dovoljno sačuvan, odnosno takav može biti sa manjim popravkama, da omogućava osnovne uslove za život (osnovnu zaštitu od atmosferskih uticaja, pristup vodi i električnoj energiji, mogućnost grijanja, osnovnu privatnost i sigurnost imovine); ili
3. ima u posjedu kuću ili stan u kojem je živio na dan 30. aprila 1991. godine (u daljem tekstu: dom iz 1991. godine); ili kada je član njegovog porodičnog domaćinstva u posjedu njegovog doma iz 1991. godine, u slučajevima kada je njegov dom iz 1991. godine dovoljno sačuvan ili može sa manjim popravkama biti takav da mu omogućava

osnovne uslove za život; ili

4.

5. već mu je nadležni organ obezbijedio alternativni smještaj; ili

6. ima člana svog porodičnog domaćinstva koji ima smještaj na teritoriji Federacije BiH, ili u istom mjestu ili opštini na teritoriji Bosne i Hercegovine gdje je živio 1991. godine; ili

1. ima zakonsko pravo da vrati u posjed svoj dom iz 1991. godine, a dom iz 1991. godine je dovoljno sačuvan, ili može sa manjim popravkama biti takav da mu omogućava osnovne uslove za život, kao što je to opisano u ovom stavu, i omogućeno mu je da vrati u posjed dom iz 1991. godine; ili

2. čije su stambene potrebe zadovoljene na drugi način, u skladu sa članom 16a. ovog zakona.”

Iza stava 4. dodaje se novi stav 5. koji glasi:

“Minimalni standard za alternativni smještaj iz člana 8. ovog zakona primjenjuje se samo na tačku 3., 4. i 6. iz stava 4. ovog člana.”

Sadašnji stav 5. postaje stav 6.

Iza stava 6. dodaje se novi stav 7. koji glasi:

“U smislu ovog člana, pod pojmom “porodično domaćinstvo” smatraju se svi članovi porodičnog domaćinstva na dan 30. april 1991. godine, a ukoliko nisu bili članovi porodičnog domaćinstva na dan 30. april 1991. godine, smatraju se i bračni drug, roditelj ili dijete, kao i druge osobe koje su

prijavljene da žive sa privremenim korisnikom.”

Član 11.

Iza člana 16. dodaje se novi član 16a. koji glasi:

“Član 16a.

Privremeni korisnik čije su stambene potrebe zadovoljene na drugi način, između ostalog je:

1. privremeni korisnik koji je dobrovoljno prodao nekretninu u kojoj je živio na dan 30. aprila 1991. godine; ili
2. privremeni korisnik koji je dobrovoljno zamijenio nekretninu ili stan u kojem je živio na dan 30. aprila 1991. godine, u čijem je posjedu ili ih je prenio na treće lice; ili
3. privremeni korisnik koji je odbio alternativni smještaj koji mu je u pismenoj formi ponuđen od strane nadležnog organa, ili je odbio pomoć za obnovu njegovog doma od 30. aprila 1991. godine. Nadležni organ obaviještava privremenog korisnika o posljedicama odbijanja alternativnog smještaja, odnosno pomoći za obnovu; ili
4. privremeni korisnik koji boravi u istoj opštini kao i 1991. godine, osim ukoliko može pružiti dokaze da se ne može vratiti u svoj dom od 1991. godine; ili
5. privremeni korisnik koji je bio podstanar 1991. godine; ili
6. privremeni korisnik koji ima na raspolaganju dovoljno

sredstava, uključujući primanja kojima može sam sebi obezbijediti smještaj. Kao dovoljna sredstva koja su na raspolaganju smatra se iznos od jedne četvrtine vrijednosti potrošačke korpe utvrđene od strane nadležnog organa za statistiku, pomnožen sa brojem članova porodičnog domaćinstva, plus 200 KM (konvertibilnih maraka) na ime troškova stanovanja; ili

7. privremeni korisnik kojem je vlasnik nekretnine obezbijedio smještaj u svojstvu podstanara u najmanjem trajanju od šest mjeseci u istom kantonu, osim ako se privremeni korisnik pismeno saglasio sa ponuđenim smještajem od strane vlasnika nekretnine u bilo kojoj opštini. Standardi smještaja su utvrđeni u članu 8. ovog zakona, ili
8. privremeni korisnik koji je u periodu između 30. aprila 1991. i 4. aprila 1998. godine napustio stan ili nekretninu u kojoj je boravio na teritoriji Bosne i Hercegovine za koju je podnio zahtjev za povrat, a naknadno zahtjev povukao; ili
9. privremeni korisnik kome je nakon 6. aprila 1992. godine dodijeljeno zemljište u državnom, odnosno bivšem društvenom vlasništvu, u periodu od najduže 150 dana od dana dodjele izvršene u skladu sa izuzećem izdatim od strane Ureda visokog predstavnika u skladu sa Odlukom Visokog predstavnika o zabrani dodjele zemljišta u društvenom vlasništvu, osim ukoliko se istog nije odrekao u roku od 60 dana od dana odobrene dodjele, odnosno od dana stupanja na snagu ovog zakona, zavisno koji datum je kasniji; ili
10. privremeni korisnik kojem je nakon 6. aprila 1992. godine dodijeljeno zemljište u državnom, odnosno bivšem

društvenom vlasništvu, a do izdavanja izuzeća od strane Ureda visokog predstavnika u skladu sa Odlukom Visokog predstavnika o zabrani dodjele zemljišta u društvenom vlasništvu, osim ukoliko se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona te dodjele nije odrekao; ili

11. privremeni korisnik koji je dobio kredit, građevinski materijal ili bilo koju drugu vrstu pomoći za građenje ili novčane pomoći u periodu od 150 dana od dana dobijanja pomoći ili dana dobijanja prvog obroka novčane pomoći, ukoliko se ove pomoći nije odrekao u roku od 60 dana od dana dobijanja pomoći, odnosno u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, zavisno koji datum je kasniji.

U smislu tačkaka 9. do 11. iz stava 1. ovog člana, nadležni organ obavještava privremenog korisnika o posljedicama neodricanja od dodjeljenog zemljišta, odnosno pomoći u građevinskom materijalu ili novčane pomoći.

U smislu ovog člana, pod pojmom "privremeni korisnik" smatraju se osobe definisane u članu 16. stav 7. ovog zakona."

Član 12.

U članu 17. iza riječi "Zakonom o opštem upravnom postupku" riječi "(Službeni list R BiH, br. 2/92 i 13/94) koji se saglasno članu IX. 5. (1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine primjenjuje na teritoriji Federacije dok nadležni organi vlasti ne odluče drugačije" brišu se.

Član 13.

U članu 17b. stav 2. mijenja se i glasi:

"U slučaju spora o valjanosti prenosa prava vlasništva,

nadležni organ će u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku kojima se rješavaju prethodna pitanja, postupak prekinuti i uputiti stranke da pokrenu postupak pred nadležnim sudom. Izuzetno od odredbi Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br 42/98), teret dokazivanja je na stranki koja tvrdi da je pravo na nekretninu stekla na dobrovoljan način i u skladu sa zakonom. U slučaju gdje se jedna od prometovanih nekretnina nalazi na teritoriji neke od država nastalih od bivše SFRJ, teret dokazivanja je na stranki koja tvrdi da prenos prava vlasništva na nekretnini nije izvršen na dobrovoljan način i u skladu sa zakonom, u cilju uspostavljanja stanja prije izvršenog prenosa prava vlasništva."

Član 14.

Član 17c. mijenja se i glasi:

"Za slijedeće prekršaje nadležni organ uprave će se kazniti novčanom kaznom u iznosu od 1000 do 5000 KM:

1. ako ne naloži ispražnjenje nekretnine u roku od 15 dana u skladu sa članom 12a. stav 2. tačka 4. zakona;
2. ako ne obradi zahtjev za prinudno iseljenje iz razloga što je jedna od strana podnijela žalbu na prethodnu odluku, kao što je to predviđeno u članu 13., stav 3. zakona;
3. ako ne preda nekretninu u skladu sa članom 15. zakona;

4. ako se od nadležnog organa uprave zahtjeva da poduzme mjere protiv višestrukog korisnika, kako je to predviđeno u članu 16. stav 3., ili ukoliko ne izda rješenje prema članu 16. stav 6. zakona.

Odgovorna osoba u nadležnom organu uprave će se takođe kazniti novčanom kaznom u iznosu od 200 do 1000 KM za kršenje stava 1. ovog člana.

Osim gore navedenog, osoba koja je višestruki korisnik, kako je to određeno:

1. u članu 16. stav 4. tačka 1., 2. i 7. zakona i koja ne ispoštuje rok za prinudno iseljenje naveden u rješenju donesenom u skladu sa članom 12. ovog zakona, kazniće se novčanom kaznom u iznosu od 500 do 5000 KM;
2. u članu 16. stav 4. tačka 3. do 6. zakona i koja ne ispoštuje rok za prinudno iseljenje naveden u rješenju donesenom u skladu sa članom 12. ovog zakona, kazniće se novčanom kaznom u iznosu od 250 do 1000 KM.”

Član 15.

Iza člana 17c. dodaje se novi član 17d. koji glasi:

“Član 17d.

Osoba kojoj je prestalo pravo privremenog korištenja nekretnine prema članu 12. stav 2. tačka 3. ovog zakona, a koja je uložila svoja osobna sredstva u nekretninu na ime neophodnih troškova, ima pravo na povrat tih sredstava prema važećem Zakonu o obligacionim odnosima ("Službeni list R BiH", br. 2/92, 13/93 i 13/94). Postupak povrata sredstava prema Zakonu o obligacionom odnosima može započeti od dana kada je vlasnik stupio u posjed nekretnine.

U slučaju kada je sud odredio naknadu sredstava osobi iz stava 1, vlasnik nekretnine može u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima namirenje tih sredstava zahtijevati od nadležnog organa.

Nadležni organ je odgovoran za sva oštećenja nekretnine od trenutka kada je napuštena od strane vlasnika, do trenutka njenog vraćanja u posjed vlasniku ili članu njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine u skladu sa ovim zakonom."

Član 16.

Ova Odluka se objavljuje bez odlaganja u Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine, i stupa na snagu osam dana nakon objavljivanja.

Sarajevo, 4. decembar 2001. godine

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik